Lietas Nr. C32155717
Lietas arhīva Nr. C-1557-17/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2017.gada 28.martā

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesnese Madara Ābele izskatīja Jēzusbaznīcas ielā 6, Rīgā rakstveida procesā civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu, un

konstatēja

2017.gada 19.janvārī Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemta /pers. A/ (turpmāk arī - prasītāja) maza apmēra prasība pret /pers. B/ (turpmāk arī - atbildētājs) par uzturlīdzekļu piedziņu.

Prasītāja, pamatojoties uz Civillikuma 177.panta pirmo, otro un ceturto daļu, 179.panta pirmo, otro un piekto daļu, Ministru kabineta noteikumiem Nr.37, lūdz piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. C/ bērna /pers. B/ uzturam uzturlīdzekļus ne mazāk kā 30% no Latvijas valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas, no prasības iesniegšanas dienas tiesā līdz dēla pilngadības sasniegšanai.

Prasības pieteikumā norādīts, ka laulības laikā ar /pers. B/ prasītājai ir dzimis dēls /pers. B/, kurš atrodas prasītājas aprūpē un uzraudzībā. Atbildētājs nepilda Civillikuma 179.panta pirmajā daļā noteikto vecāku pienākumu. Atbildētājs nesniedz materiālu palīdzību bērna aprūpē.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21} pantu atbildētājam 2017.gada 20.janvārī nosūtīts prasības pieteikuma noraksts rakstveida paskaidrojuma sniegšanai. Līdz sprieduma taisīšanai lietā atbildētājs rakstveida paskaidrojumus nav sniedzis. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21} panta otro daļu paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem ir savlaicīgi paziņots, nosūtot informatīvu vēstuli 2017.gada 22.februārī uz prasītājas un atbildētāja deklarētajām dzīvesvietām.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

No lietas materiālos esošās dzimšanas apliecības Nr. /apliecības numurs/ kopijas redzams, ka 2003.gada 14.martā dzimis /pers. B/, viņa vecāki ir /pers. A/ un /pers. B/.

Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmo daļu bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte.

Civillikuma 179.panta pirmā un otrā daļa noteic, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Savukārt atbilstoši Civillikuma 179.panta piektajai daļai, minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētājs nav apstrīdējis faktu, ka viņš likumā noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmērā nepiedalās bērna uzturēšanā. Tāpat viņš nav iesniedzis pierādījumus, kas apliecinātu uzturlīdzekļu samaksu atbilstoši likumā noteiktiem minimāliem uzturlīdzekļu maksājumiem, no kā secināms, ka atbildētājam nav pamatotu iebildumu pret prasību.

Saskaņā ar minēto, atbildētāja pienākums ir neatkarīgi no viņa mantiskā stāvokļa nodrošināt bērna uzturam līdzekļus Ministru kabineta noteiktajā minimālajā apmērā.

Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.punkts paredz, ka katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, un katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumu Nr.656 „Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" 2.punktu (redakcija spēkā līdz 31.12.2016.g.) minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros ir 370 *euro*, bet saskaņā ar minēto noteikumu grozījumiem (spēkā no 1.01.2017.g.) no 2017.gada 1.janvāra Latvijas Republikā minimālā mēneša darba alga noteikta 380 euro apmērā.

Ņemot vērā, ka uz sprieduma sastādīšanas dienu bērnam ir četrpadsmit gadi un prasība par uzturlīdzekļu piedziņu ir iesniegta 2017.gada 19.janvārī, tad no 2017.gada 19.janvāra atbildētājam nosakāms veikt minimālo uzturlīdzekļu maksājumu 114,00 euro apmērā līdz bērna pilngadības sasniegšanai.

Pie šādiem apstākļiem /pers. A/ prasība ir apmierināma pilnībā.

Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa noteic, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „a" apakšpunktu un 35.panta pirmās daļas 3.punktu no /pers. D/ par labu valstij piedzenami tiesas izdevumi - valsts nodeva 205,20 euro apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 euro. Ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus veido tiesas nosūtīto dokumentu izmaksas sakaru iestādē.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.^{1} pantam sprieduma labprātīgas izpildes termiņš attiecībā par tiesas izdevumu piedziņu nosakāms – desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 204.[1], 250.[25] un 250.[27] pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ maza apmēra prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus nepilngadīga dēla /pers. B/, personas kods /personas kods/, uzturam 114,00 (viens simts četrpadsmit euro) apmērā ik mēnesi līdz bērna pilngadības sasniegšanai.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij tiesas izdevumus - valsts nodevu 205,20 euro un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 euro, kopā piedzīt 209,90 euro (divi simti deviņi euro un 90 centi).

Valsts nodeva iemaksājama – Saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas numurs 90000050138, Saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta numurs LV55TREL1060190911200. Maksājuma mērķī jānorāda civillietu identificējoša informācija.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami – Saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģistrācijas numurs LV90001672316, Saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta numurs LV51TREL2190458019000. Maksājuma mērķī jānorāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods – 21499 un civillietu identificējoša informācija.

Samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā sprieduma labprātīgai izpildei noteiktajā termiņā.

Noteikt sprieduma izpildes labprātīgu termiņu daļā par tiesas izdevumu piedziņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnese M.Ābele